

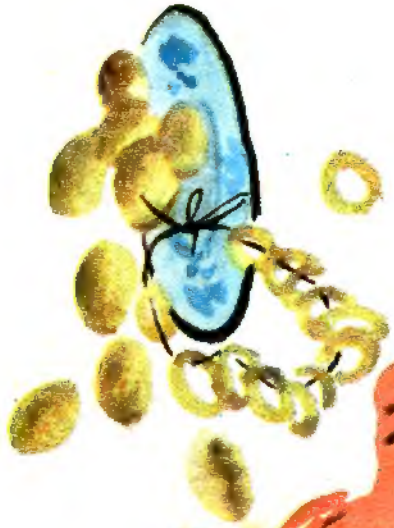
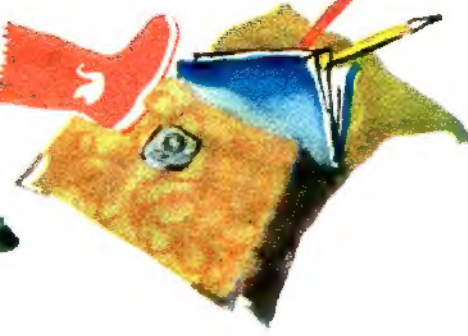
వద్దిల్లాళి సబ్బు - నీళ్లు

దుప్పటి
పారిపోయింది,
దిండు
లేచిపోయింది,
మంచమీద నిలవకుండా పరుపు
మర్రిమరీ యెగిరి పడుతూవుంది.

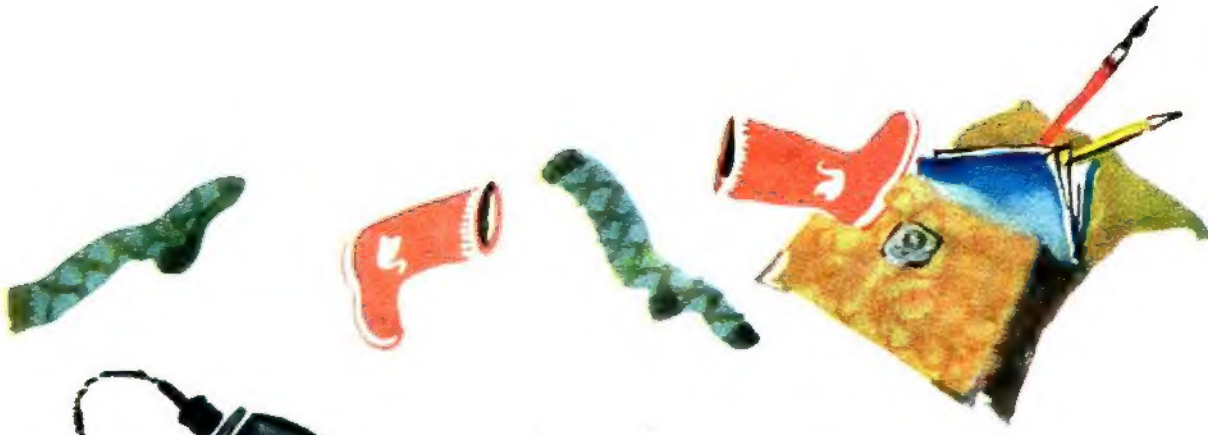
దీపం వెలిగిద్దామంటే అది
దిగ్గున ఉడాయించింది.
పోనీలే, బొమ్మల వుస్తకం వుందిగా
పొద్దు గడుస్తుంది కాసేపు సరదాగా
అనుకుంటూ వుండగానే అదీ
హఠాత్తుగా మంచంకింద దూరింది.

కాస్త టీ తాగుదామంటే
కప్పులూ, పానర్లు పరుగెత్తిపోయినాయ్,
కేకులూ, బిస్కట్లూ, పాలూ, సంచదారా
కాళ్లు వచ్చినట్లు కదలిపోయినాయ్!

యేమిటి విషయం?
యేమి జరిగింది?
యేమిటి కారణం
యీ వైఫరీత్యానికి?
యీ గంద్రగోళానికి?
యీ అల్లకల్లోలానికి?
ప్రపంచం తరికిందులైందా?

యిస్రేల్ పెట్టె
వెళ్లి తరిమింది
బూట్లను,
బూట్లు
వెంటబడినాయి
ఫ్లేట్లను,

యేమిటి విషయం?
 యేమి జరిగింది?
 యేమిటి కారణం
 యీ వైపరీత్యానికి?
 యీ గందరగోళానికి?
 యీ అల్లకల్లోలానికి?
 ప్రపంచం తలకిందులైందా?

యిస్త్రీ పెట్టె
 వెళ్లి తరిమింది
 బూట్లను,
 బూట్లు
 వెంటబడినాయి
 ప్లేట్లను,

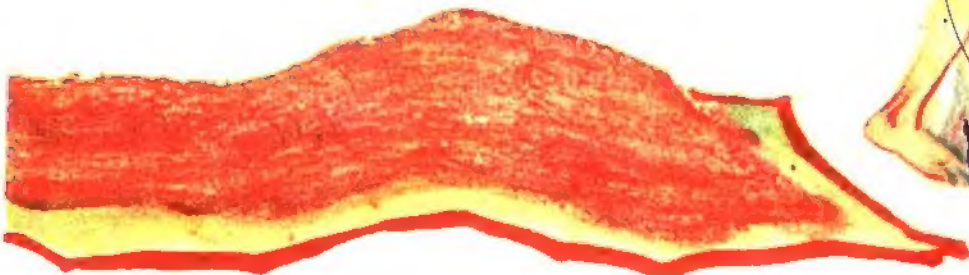

హఠాత్తుగా వచ్చింది అమ్మ గదిలోనుండి
ముసలి నీళ్ల తొట్టి మిలమిల లాడుతూ,
సొట్ట కాళ్లతో కుంటుతూ, గెంతుతూ,
నూటిగా వచ్చి నన్ను జూసి కేకలేసింది:

“ఓరి మురికి ముఖం దద్దమ్మా!
ఓరి దరిద్రపు పెద్దమ్మా!
బొగ్గు గని కార్మికుడు మేలు నీకంటే!
రొచ్చు గుంటలోని ఊరపంది నయం నీకంటే!
వెళ్లి అద్దంలో చూసుకో,
ముక్కుమీది మరక లేమిటో పోల్చుకో,
ఆ మెడ చూడు, చెవులు చూడు, చేతి వేళ్లు చూడు,
యెవ్వడూ కడుక్కున్న పాపాన పోలేదు గదా!
అందుకే నీ మేజోళ్లు కూడా పారిపోయినాయి!
నీ ముఖం చూసి ఓకరించుకున్నాయి!

“ప్రతి ఉదయం, ఓరి నలుసా,
యెలకలు ముఖం కడుక్కుంటాయి, తెలుసా?
పిల్లలూ, బాతులూ కూడా,
చీమలూ, సాలెపురుగులూ కూడా.

“ప్రొద్దున్నే నీవు తప్ప అందరూ
పళ్లు తోముకున్నారు, తల దువ్వుకున్నారు,
నీవొక్కనివే అలా కంపుకొడుతున్నావ్,
బట్టలు లేకుండా అలా మిగిలివున్నావ్.

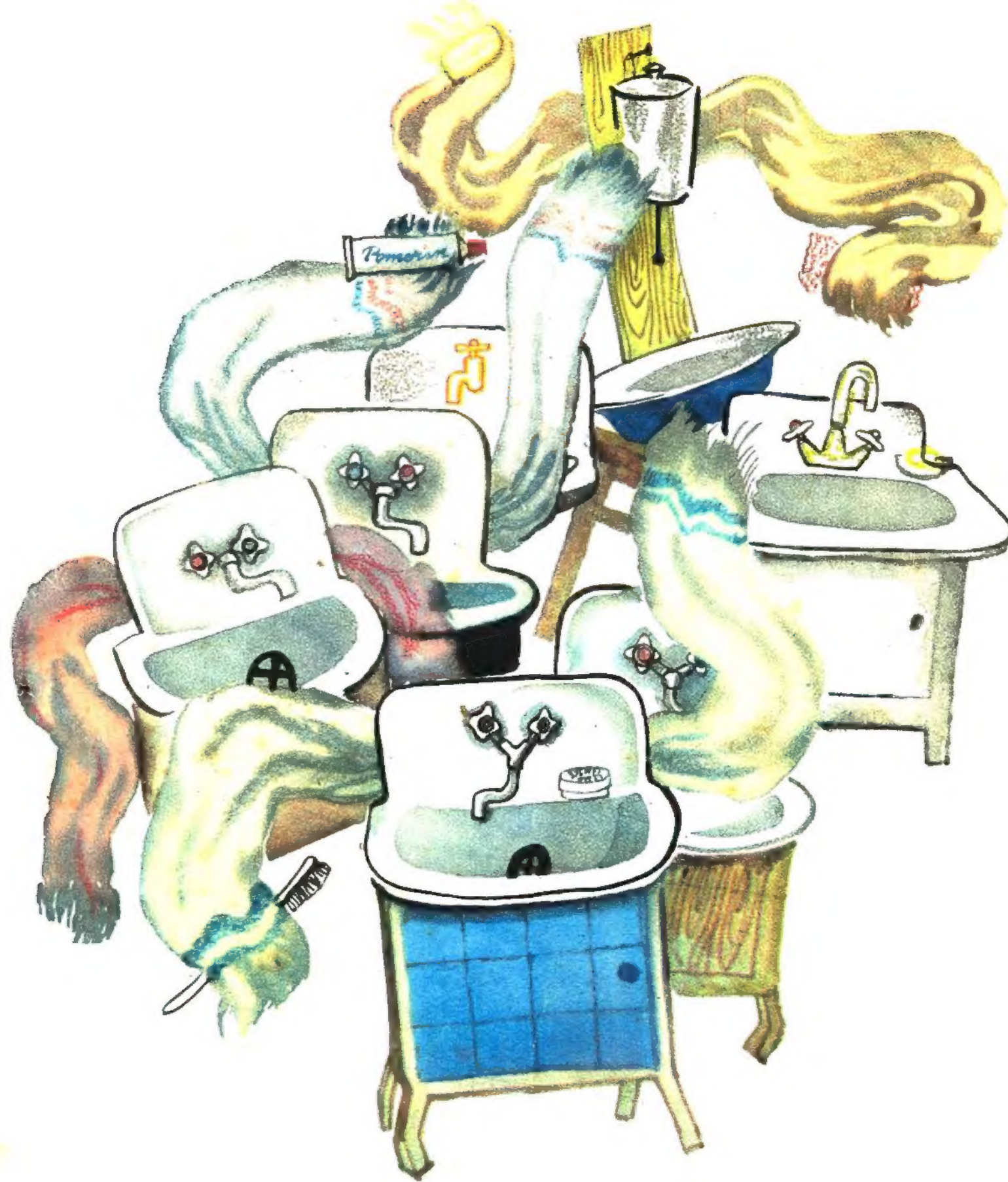

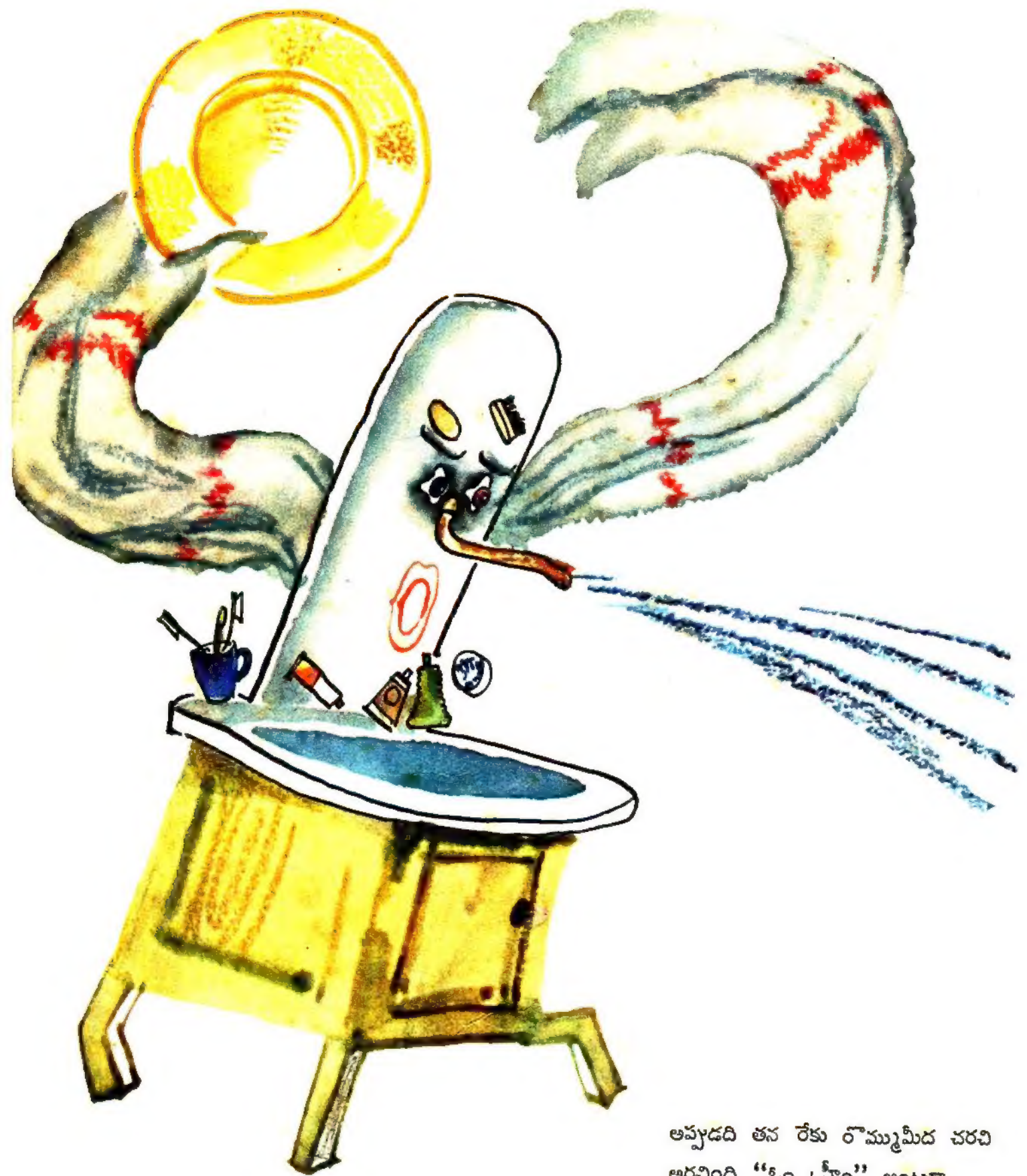
“ప్రసిద్ధమైన నీళ్ల తొట్టిని నేను,
“పరిశుభ్రం” అంటారు నన్ను.
నీళ్ల తొట్టన్నీ నా ప్రజలు,
సబ్బులూ, బ్రష్సులూ నా సైనికులు.

“నేను కాలు తట్టితే చాలు
బిలబిలా వస్తారు నా సైనికులు,
గలగలలతో గది నిండుతారు,
క్షణంలో నిన్ను చుట్టుముట్టుతారు
గర్జిస్తారు, గాండ్రిస్తారు,
కాళ్లు నేల తాడించి ఫీంకరిస్తారు,
భయపడాకు, నీ తోలు ఒలువరు,
తళతళా మెరిసేటట్లు తోముతారు,
తరువాత నిన్ను పట్టుకొని
కాలువలో ముంచుతారు,
ముంచి లేవనెత్తుతారు.”

అప్పుడది తన రేకు రొమ్ముమీద చరచి
అరచింది “ఓం హ్రీం” అంటూ.

వెంటనే వచ్చినాయి బ్రష్లు ఒక మంద,
పొంతగద్దల్లా వచ్చి పడినాయి నామీద,
రుద్దినాయి, తోమినాయి నన్ను, తోముతూ రుద్దినాయి,
రుద్దుతూ తోముతూ, యిలా పాట పాడినాయి:

పరుగు పరుగున నబ్బు వచ్చింది,
యెగిరి నా నెత్తిమీద కూర్చుంది,
తలంతా నురుగుతో నింపేసింది,
నాకు మతి పోయినంత పనైంది.

“యీ మురికి వెధవను తోమాలి
మరింత తెల్లగా, తెల్లగా,
యీ రోత భడవను రుద్దాలి
మరింత శుభంగా, శుభంగా!”

అప్పుడు తల రుద్దే పీచును చూసి,
 నిజంగా భయం వేసి.
 పారిపోడానికి ప్రయత్నించాను,
 కానీ అది వెంటబడింది నన్ను.

వీధిలోకి పరుగెత్తాను,
గోడలూ, కంచెలూ దూకాను,
అది వేటకుక్కలా వెంటబడింది,
అడుగడుగునా నన్ను వెంటడించింది.

హఠాత్తుగా వీధి మలుపులో అప్పుడు
మొసలి మామయ్య నాకు కనిపించాడు,
అమడ పిల్లలతో షికారునుండి
అప్పుడే తిరిగివస్తూ వుండినవాడు.
నన్ను వెంటబడే పీచును చూశాడు
నోరు తెరచి మింగేశాడు.

తరువాత నావైపు కోపంగా చూశాడు,
నిప్పులు కక్కుతూ కేకలు వేశాడు:
“యెంత సిగ్గు లేదురా నీకు” అని అరిచాడు,
“వెంటనే వెళ్లి ముఖం కడుక్కోసో” అని కసిరాడు,
“లేదా నిన్ను చీల్చేస్తాను” అని ఉరిమాడు,
“లేదా నిన్ను చంపేస్తాను” అని తరిమాడు.

మెరుపు తీగలా యింటికి పరుగుతీశాను,
వెళ్లి “పరిశుభ్రం” యెదుట మళ్ళీ నిలిచాను.
సబ్బా, నీళ్ళూ పోసి,
నీళ్ళూ, సబ్బా వేసి,

చేతులు సలిపేటట్లు తోమాను
మకిలంతా వదలించాకా,
మరకలన్నీ పోయిందాకా,
నా ముఖం తళతళ మెరిసిందాకా.

నా బట్టలూ బూట్లూ అన్నీ
వచ్చినాయి నావద్దకు మళ్ళీ,

రొట్టెముక్క నేరుగా నోటివద్దకు వచ్చింది,
“తినవోయి మిత్రమా నన్ను” అంటూ పలకరించింది.

వేడివేడి పెసరట్టు వేగంగా వచ్చి
వినయంగా నా నోట్లో దూరింది,

నా పుస్తకాలు తిరిగివచ్చినాయి అన్నీ,
నోటుబుక్కులూ బొమ్మల పుస్తకాలూ అన్నీ,
బొమ్మలు కూడా వచ్చినాయి వేగంగా,
చిందులు తొక్కుతూ కోలాహలంగా.

అప్పుడు “సరిశుభం” అని పేరు గలట్టి
 మహా ప్రసిద్ధమైన నీళ్ల తొట్టి
 నీళ్ల తొట్లన్నీ తన ప్రజ లైనట్టిది
 సబ్బులూ, బ్రష్సులూ తన సైనికు లైనట్టిది
 ఆడుతూ, యెగురుతూ నావద్దకు వచ్చింది,
 నన్ను ముద్దుబెట్టుకొని యిలా చెప్పింది:
 “యెంత మంచివానివిరా బాబూ నీవు!
 నీ బుద్ధు లన్నీ చక్కబడినాయి,
 నీ పాడు అలవాట్లు అంతరించినాయి,
 నీవిప్పుడు బంగారు కొండవు, వరాల మూటవు!”

సరిశుభం అవసరం
 ఉదయం, సాయంత్రం.
 యెప్పుడూ మురికిగా
 వుండేవాళ్లంటే,
 చీచీ అసహ్యం!
 ఛాఛా అరోచకం!

వర్షిల్లాళి సబ్బూ, నీళ్ళూ,
 వర్షిల్లాళి తువ్వళ్ళూ, బ్రష్సులూ
 వర్షిల్లాళి తెల్లని టూత్ పేస్టు,
 వర్షిల్లాళి తలనూనే, దువ్వెనా.

ఒళ్లంతా ప్రతి ఉదయం శుభపరచుకుందాం,
 నీళ్లతో చెలిమి చేసుకొని నిత్యం ఆడుకుందాం
 తొట్లలో, బాసలో, చెరువులో, కుంటలో,
 యేర్లలో, కాల్వలో, నదులో, సముద్రాల్లో.

అనువాదం: రాచమల్లు రామచంద్రారెడ్డి

చిత్రాలు: ఇ. మెహ్మద్

К. ЧУКОВСКИЙ

МОЙДОДЫР

На языке телугу

“స్వగతి” ప్రచురణాలయం

మాస్కో

© తెలుగు అనువాదం “స్వగతి” ప్రచురణాలయం 1978

సోవియట్ యూనియన్ లో ముద్రింపబడింది

